

Consell General de les Valls

Acta Núm. 3/1993

**Sessió Ordinària del M.I. Consell General
- dia 31 de març de 1993 -**

El dia 31 de març de 1993, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General de les Valls, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

- 1. Anàlisi i ratificació, si escau, del nomenament dels membres del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF) (Reg. Núm. 61-A/93).**
- 2. Anàlisi i aprovació, si escau, d'una Proposta d'Acord presentada per la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç relativa al traspàs efectiu a Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA) dels béns i drets adquirits en data 27 de febrer de 1988 a Forces Hidroelèctriques d'Andorra, S.A. (FHASA) i a Electricitat Andorrana, S.A (EASA) (Reg. Núm. 51-A/93).**
- 3. Examen i aprovació, si escau, d'una Proposició de Llei de Crèdits Extraordinaris i de Suplement de Crèdit per al M.I. Consell General (Reg. Núm. 209-A/93).**
- 4. Examen i aprovació, si escau, d'una Proposta d'Acord de la Comissió Permanent (Reg. Núm. 210-A/93) en relació a la petició del M.I. Govern de ratificació del Conveni de Cessió de drets de superfície d'un terreny per a la construcció d'un edifici escolar (Reg. Núm. 34-A/93).**
- 5. Notificació del nomenament dels membres del Consell General que formaran part de la comissió negociadora prevista en la Disposició Addicional Primera del Projecte de Constitució del Principat d'Andorra, (Reg. Núm. 211-A/93).**
- 6. Notificació del nomenament dels membres del Consell General que formaran part de la comissió tècnica prevista en la Disposició Transitòria Tercera del Projecte de Constitució del Principat d'Andorra (Reg. Núm. 212-A/93).**

7. Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formula-da pels quatre MM.II. Srs. Consellers Generals de la Parròquia d'Andorra la Vella (Reg. Núm. 934-A/92).

8. Resposta oral del M.I. Govern, a vàries preguntes formulades per la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient (Reg. Núm. 128-A/93).

9. Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada per la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient (Reg. Núm. 160-A/93).

Presideixen la sessió els MM.II. Srs. Jordi Farràs Forné i Josep Marsal Riba, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, assistits pel Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General. Hi són presents els membres següents:

Per Canillo	Els MM.II. Srs. Josep Areny Fité i Enric Casadevall Medrano, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó Alcobé i el M.I. Sr. Miquel Naudi Casal.
Per Encamp	Els MM.II. Srs. Jordi Torres Alís, Jordi Mas Torres i Gabriel Dalleres Codina.
Per Ordino	Els MM.II. Srs. Albert Pujal Trullà i Enric Dolsa Font, la M.I. Sra. Olga Adellach Coma i el M.I. Sr. Andreu Gaspà Picart.
Per La Massana	Els MM.II. Srs. Albert Gelabert Grau, Josep Garrallà Rossell i Guillem Areny Argelich.
Per Andorra la Vella	Els MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Miquel Armengol Pons, Robert Cassany Vila i Antoni Armengol Vila.
Per Sant Julià de Lòria	Els MM.II. Srs. Joan Santamaria Tarré, Joan Pujal Areny, Ladislau Baró Solà i Pere Altimir Pintat.
Per Escaldes-Engordany	El M.I. Sr. Miquel Aleix Areny, la M.I. Sra. Nadia Aleix Tugas i el M.I. Sr. Ramon Canut Bové.

La M.I. Sra. Maria Reig Moles, de la Parròquia d'Encamp, i els MM.II. Srs. Daniel Armengol Mora, de la Parròquia de La Massana, i Antoni Jordi Areny, de la Parròquia d'Escaldes-Engordany, han excusat la seva absència.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Modest Baró Moles, Joan Albert Montané Teixé, Josep Dalleres Codina i Xavier Espot Miró, i la M.I. Sra. Bibiana Rossa Torres, Consellers Executius.

Després de l'oració es procedeix a comprovar els membres assistents a la reunió i el M.I. Sr. Síndic General declara oberta la sessió. És un quart de cinc de la tarda.

Seguidament el M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a l'ordre del dia.

1. Anàlisi i ratificació, si escau, del nomenament dels membres del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF) (Reg. Núm. 61-A/93).

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, començarem la sessió pel punt número 1. El Sr. Secretari llegirà la proposta que ens ha tramés el Govern.”

El Sr. Secretari General:

“La carta del M.I. Sr. Cap de Govern va dirigida al Sr. Síndic i diu:

Molt Il.lustre Senyor,

Em complau informar a la Vostra Molt Il.lustre Senyoria que el Govern, en la reunió del dia 18 de gener d'enguany, ha nomenat el Consell d'Administració de l'INAF, el qual queda compost com segueix:

- * Sr. Càndid Riba Coma, president
- * Sr. Romà Guiu Sans, vocal proposat pel Conseller de Finances
- * Sr. Josep Maria Felipó Aixàs, vocal
- * Sr. Josep Vidal Martí, vocal.

Alhora us prego que, d'acord amb el que disposa l'article 12 de la Llei de creació de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, aprovada pel M.I. Consell General en la seva sessió ordinària del dia 12 de juny de 1989, vulgueu sotmetre a l'anàlisi i ratificació, si escau, del M.I. Consell General els nomenaments més amunt esmentats.

Aprofito aquesta avinentesa per testimoniar a la Vostra Molt Il.lustre Senyoria la meua més distingida consideració.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació o algun comentari per part d'algun M.I. Conseller?”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí, gràcies.

Bé, primer vull felicitar al president i als vocals que proposa el Govern, per l'esperit de servei a Andorra i per la voluntat marcada que tenen de crear, o de col.laborar a crear, l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Malgrat ser una Llei aprovada el 12 de juny del 1989, i tots sabem en les condicions i amb l'esperit en què va ser aprovada, aquest Institut Nacional Andorrà de Finances s'hagués pogut posar en marxa durant els anys 90, 91 o 92.

Felicitem-nos de que es posi en marxa al 93 i també ens podem felicitar de la vàlua personal dels components d'aquest primer Consell d'Administració de l'INAF.

Caldria remarcar els objectius d'aquest Institut Nacional Andorrà de Finances que, potser malgrat que estigui en l'ànim de tots, explicitats no n'han quedat massa; pensem que ja en quedaran amb la constitució de l'INAF. I també cal remarcar que, malgrat la vàlua de

les persones que el componen, ens preocupa certament potser el caràcter de provisionalitat que tindrà aquest primer consell rector de l'INAF, vist que al desembre hi haurà eleccions i que serà un organisme, evidentment, que haurà de tenir la total i absoluta confiança del proper Executiu i del proper Parlament.

Només volia fer aquesta remarca i desitjar-los-hi sort, perquè l'ànim de treballar tots sabem que el tenen.

Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Demanaria al Consell, si no hi ha cap més observació, si s'aprova per assentiment.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“Demanaria un procés de votació, si us plau.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap més observació, passarem a votació la ratificació, per part del Consell, del Consell d'Administració proposat pel M.I. Govern.”

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Josep Areny i Enric Casadevall, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó, els MM.II. Srs. Miquel Naudí, Jordi Torres, Jordi Mas, Gabriel Dalleres i Albert Pujal, la M.I. Sra. Olga Adellach, els MM.II. Srs. Andreu Gaspà, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Guillem Areny, Jaume Bartumeu, Miquel Armengol, Joan Santamaria, Ladislau Baró, Pere Altimir i Miquel Aleix, la M.I. Sra. Nadia Aleix i el M.I. Sr. Ramon Canut.

Voten negativament els MM.II. Srs. Robert Cassany i Antoni Armengol.

S'abstenen els MM.II. Srs. Enric Dolsa i Joan Pujal.

El Sr. Secretari General:

“El resultat de la votació és: 21 Consellers Generals estan d'acord amb la Proposta, dos no n'hi estan i hi ha dues abstencions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Declarem, doncs, ratificat el nomenament que ha fet el Govern del Consell d'Administració de l'INAF.

Només vull desitjar molt encert a aquest Consell d'Administració que, com ha dit el Sr. Canut, té una alta missió per acomplir i ha de saber que trobarà la total col.laboració d'aquesta Cambra i del propi Govern per dur a bé la seva tasca.

Passariem, doncs, al següent punt de l'ordre del dia, el punt número dos.”

2. Anàlisi i aprovació, si escau, d'una Proposta d'Acord presentada per la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç relativa al traspàs efectiu a Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA) dels béns i drets adquirits en data 27 de febrer de 1988 a Forces Hidroelèctriques d'Andorra, S.A. (FHASA) i a Electricitat Andorrana, S.A (EASA) (Reg. Núm. 51-A/93).

El Sr. Secretari General:

“La Proposta diu el següent:

La Comissió legislativa d'Indústria i Comerç, en la seva reunió del dia 22 de gener de 1993, d'acord amb les facultats que li confereix l'article 78 del Reglament del Consell General, ha acordat, per unanimitat, sotmetre al Ple del M.I. Consell General la següent,

PROPOSTA D'ACORD

Vist l'article 8 de la Llei de Creació de l'Ens públic Forces Elèctriques d'Andorra, i per tal de poder efectuar el traspàs efectiu a aquest Ens dels béns i drets adquirits pel M.I. Sr. Cap de Govern a les societats Forces Hidroelèctriques d'Andorra, S.A. i Electricitat Andorrana, S.A., en data 27 de febrer de 1988, la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç proposa al M.I. Consell General vulgui adscriure a Forces Elèctriques d'Andorra, amb efectes retroactius al 1 de març de 1988 i amb la qualificació jurídica de béns patrimonials, els béns i drets que integren el Patrimoni Nacional, adquirits pel M.I. Sr. Cap de Govern d'Andorra a les societats Forces Hidroelèctriques d'Andorra, S.A. i Electricitat Andorrana, S.A., d'acord amb l'escriptura pública de compra-venda, atorgada en data 27 de febrer de 1988 davant els Notaris de les Valls En Matias Aleix Santuré i Marc Vila Riba, exceptuant el béns que integren el demani natural que s'adscriuran a Forces Elèctriques d'Andorra, amb la qualificació jurídica de béns de domini públic.

Casa de la Vall, 22 de gener de 1993.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació per part d'algun Sr. Conseller o del Sr. Cap de Govern sobre aquest tema? Si no hi ha cap observació, donem per aprovada per assentiment la Proposta d'Acord que ha formulat la Comissió de Comerç i Indústria.

Passariem, doncs, al punt número tres de l'ordre del dia.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Per què diem per assentiment, quan crec que és per unanimitat?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Perquè no hi ha votació. Si no hi ha votació, s'entén que la Cambra no fa cap observació; doncs, l'aprova per unanimitat de la Cambra, d'una certa manera. Per unanimitat només es pot dir formalment quan hi ha hagut una votació prèvia.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Al no haver-hi cap manifestació en contra...”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És per assentiment.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Potser sí que és per assentiment. Crec que seria més correcte per unanimitat però... En fi!”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És un ús i costum de la casa i ho diu el Reglament. Sí, el Reglament preveu que hi ha una votació, que pot ser oral o secreta —i, en aquest cas, s’ha de donar el resultat de la votació—, i que hi ha, també, la fórmula de l’assentiment, la qual cosa vol dir que no havent-se manifestat cap Conseller en concret a favor o en contra, s’aprova per assentiment de la Cambra. És a dir, per un vot positiu però no clarament formulat; en tot cas, es considera com un vot positiu de la totalitat de la Cambra.

El Sr. Josep Garrallà. Tornem al tema número dos o...”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Sí, tornant al tema número dos, potser per recolzar una mica el que ha dit el Sr. Pujal, si no recordo malament, en el Consell de Meritxell, la delimitació de competències amb els Comuns es va aprovar per unanimitat i també va ser exactament amb el mateix procediment que s’ha fet avui. Aleshores, hauríem d’aclarir si és una cosa o una altra.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No sé, la Presidència aquell dia l’ostentava el Sr. Subsíndic.”

El M.I. Sr. Subsíndic General:

“Sí, és veritat el que diu el Sr. Garrallà i, efectivament, hi va haver la mateixa observació. He de confessar que no recordava el Reglament aquell dia, però a partir d’aquell dia el vaig llegir i, efectivament, hi havia l’observació que ha fet el Sr. Síndic abans.

És a dir que, com avui, aquell dia es va aprovar per assentiment.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors passaríem al punt número tres. El Sr. Secretari té la paraula.”

3. Examen i aprovació, si escau, d’una Proposició de Llei de Crèdits Extraordinaris i de Suplement de Crèdit per al M.I. Consell General (Reg. Núm. 209-A/93).**El Sr. Secretari General:**

“La Proposició diu el següent:

La Comissió Permanent del Consell General, en la seva reunió del dia 22 de març d’enguany, va acordar portar a la consideració del Consell General, per al seu examen i aprovació, si escau, pel procediment de lectura única, la següent,

PROPOSICIÓ DE LLEI

MEMÒRIA

Atès l’“Informe sobre la normativa vigent en locals públics aplicada a l’edifici de la Casa de la Vall”, elaborat pels serveis tècnics de les Conselleries de Serveis Públics i d’Agricultura, Comerç i Indústria a demanda de la Comissió Permanent, en què s’exposa la necessitat de

procedir de manera urgent a la reforma i adequació a la reglamentació vigent de la instal·lació elèctrica d'aquest edifici.

Vista la necessitat d'efectuar unes variacions en la reforma que s'està duent a terme en l'edifici de Sindicatura derivades de la nova realitat institucional.

Vistes les despeses relacionades amb el referèndum del projecte de Constitució celebrat el passat dia 14 de març, segons el detall que s'adjunta a aquest text com a Annex.

Tenint present que l'article 19 de la Llei sobre les transferències als Hbles. Comuns encomana al Consell General que, per mitjà de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, es procedeixi a la realització d'una auditoria externa, completa i específica per a les despeses realitzades a càrrec de les transferències rebudes.

Vista la necessitat de contreure obligacions que suposen despeses no incloses en el Pressupost del Consell General per a 1993.

Atès que per fer front a obligacions adquirides que comporten unes despeses per a les quals el Pressupost del Consell General per a 1993 ha destinat una quantitat insuficient per satisfer-les.

La Comissió Permanent proposa l'aprovació de la següent,

PROPOSICIÓ DE LLEI DE CRÈDITS EXTRAORDINARIS I DE SUPLEMENT DE CRÈDIT PER AL M.I. CONSELL GENERAL:

Article primer:

S'aprova l'ampliació de la transferència del Pressupost per al 1993 per als serveis del Consell General en la quantitat de 29.750.000.- de pessetes, destinada als crèdits extraordinaris i suplement de crèdit que es detallen a continuació:

Afectació pressupostària:	Cap. Pro.	Art. Sub.	Con. Nat.	Subc. Proj.	Import
A) Crèdits Extraordinaris:					
Renovació instal·lació elèctrica Casa la Vall	2	22	223	01	3.500.000
Campanya de referèndum	2	28	284	01	20.000.000
Reforma edifici de Sindicatura	31	31-03	4	93-0001	3.500.000
Total					27.000.000
B) Suplement de Crèdit:					
Auditoria transferències als Comuns	2	27	275	01	5.000.000
Total					5.000.000

Article segon:

Aquests crèdits extraordinaris i suplement de crèdit es finançaran per mitjà de l'augment que es produeixi en els ingressos que s'obtinguin durant el present exercici econòmic o, si convé, mitjançant el recurs a l'endeutament.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic.

La Comissió d'Economia s'ha reunit a primera hora de la tarda en relació a aquesta Proposició de Llei, i ha acordat que aquí, ara, donéssim oralment al conjunt de la Cambra el nostre informe favorable a la tramitació i a l'aprovació d'aquesta Proposta de Llei.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Gràcies, Sr. Bartumeu.

Sr. Cap de Govern, alguna observació?. El Sr. Josep Garrallà té la paraula.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Tinc una observació a fer. Dins de les despeses de la campanya de Referèndum, hi ha un capítol de retransmissions de televisió. Em demano, com és que això passa aquí, quan això realment és una cosa que se n'hauria d'haver cuidat l'ORTA i no la Comissió Constituent, perquè sembla que aquí la Comissió s'ha atribuït uns poders que realment no li pertocuen.

Aleshores, demanaria si ens podrien explicar com és que no va passar tot això a través de l'ORTA?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, aquesta va ser una decisió que va prendre en el seu moment la Comissió Permanent de retransmetre, com tots recordareu, el Consell d'adopció de la Constitució, perquè creïem que era un acte d'una transcendència tal que era d'interès públic general que arribés a totes les cases. També vam creure adient de fer una cobertura televisiva del dia del Referèndum, i es va fer una programació que va anar, aproximadament, de les sis de la tarda fins a les deu de la nit.

Això es va fer sota la responsabilitat i amb pressupost del Consell, amb la col.laboració tècnica i professional de l'ORTA.

Però, òbviament, l'ORTA no tenia dins la seva adjudicació pressupostària els mitjans per assumir aquesta despesa, per la qual cosa se'n va fer càrrec la Comissió i, en aquest cas, el Consell General, si avui s'accepta aquesta Proposició de Llei de Crèdit Extraordinari.

No sé si amb aquesta resposta puc satisfer al Sr. Josep Garrallà.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“No em satisfà gens ni mica, perquè ja li ho he dit abans: estic molt d'acord en que s'hagi fet aquesta retransmissió, amb el que no estic gens d'acord és en la manera com s'ha fet.

Pensava que el que havia fet la Constituent, en aquest cas, és donar unes directrius a l'ORTA i que l'ORTA fes la feina que ha de fer i, aleshores, no hauríem arribat aquí. I si no tenia suficients recursos, també haguéssim votat un crèdit extraordinari com estem fent avui.

És a dir que, pel procediment, no puc aprovar aquesta despesa.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“L’únic que voldria afegir per completar la meua exposició anterior és que d’una forma o de l’altra s’hagués hagut d’aprovar un crèdit extraordinari per sufragar aquestes despeses.

Vull insistir en un fet: s’ha fet amb total col.laboració i amb total acord amb l’ORTA. Obviament, un mínim de direcció per part de la Comissió Constituent hi havia de ser ja que l’ORTA, en l’estat actual de la seva estructuració, no disposa d’una cobertura ràdio-televisiva i nosaltres volíem també tenir, vista la transcendència dels actes que cobrien aquestes retransmissions, la total seguretat que quedarien ben palesades i ben estructurades les retransmissions televisives que es feien d’aquests diferents actes.

Si no hi ha cap més observació, donaríem per aprovat...”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Bé, no és ben bé relatiu a aquest tema, Sr. Síndic.

Voldria recordar que el proppassat 31 de juliol del 1992, en ocasió del Consell del Pressupost, els Consellers d’Andorra elegits a la Parròquia d’Escaldes vàrem formular una esmena —que vostè molt hàbilment va recollir, de la qual cosa ens en vam felicitar, malgrat que no es llegís l’esmena; tampoc és greu—, per adequar la zona del jardí de l’aparcament de Casa de la Vall per a la construcció del nou Parlament, amb una dotació màxima de dos-cents milions de pessetes.

Voldria preguntar, perquè no ho sé —perquè la Comissió Permanent a instàncies seves, Sr. Síndic, va recollir l’esmena que presentàvem els Consellers—, com està això.

Perquè aquest acord el Consell el va prendre el 31 de juliol del 92 i voldria saber, perquè fa referència potser al mateix tema, doncs veig aquí “Reforma Edifici de Sindicatura: 3.500.000” i “Reforma Instal.lació Elèctrica: 3.500.000”, on està aquest Projecte i si hi ha la intenció de portar-lo a terme, perquè fa quasi bé un any que el vam votar.

Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Recollim la demanda que formula el Sr. Ramon Canut i la tractarem, si em permet, a la fi d’aquest Consell. Demanaré la informació al respecte als nostres serveis de Secretaria i la tractarem en acabar el Consell d’avui.

Si no hi ha cap més observació, doncs, donaríem per aprovada la Llei de Crèdit Extraordinari que acaba de llegir el Sr. Secretari, amb la constància en acta que ha formulat el Sr. Josep Garrallà... Amb la no aprovació; d’acord.

No pot ser per assentiment, en aquest cas; per assentiment de la Cambra menys el Sr. Josep Garrallà.

Passaríem al punt número 4 de l’ordre del dia.”

4. Examen i aprovació, si escau, d'una Proposta d'Acord de la Comissió Permanent (Reg. Núm. 210-A/93) en relació a la petició del M.I. Govern de ratificació del Conveni de Cessió de drets de superfície d'un terreny per a la construcció d'un edifici escolar (Reg. Núm. 34-A/93).

El M.I. Sr. Síndic General:

“Demana al Sr. Secretari que llegís, potser, abans de la pròpia Proposta d'Acord, l'informe que sobre la mateixa va elaborar la Comissió d'Educació i Cultura i, posteriorment, llegiríem la Proposta d'Acord que ha formulat la Permanent en base a aquest informe.”

El Sr. Secretari General:

“L'informe de la Comissió d'Educació diu el següent:

Vist que el M.I. Consell General va acordar en la seva sessió de data 24 de març de 1988 condicionar l'entrega d'un terreny per a la construcció del nou Institut Nacional d'Ensenyança Mitja a la consecució d'un conveni educatiu entre les autoritats educatives andorranes i les espanyoles,

Vist que en data 11 de gener de 1993 es signà a Madrid el conveni Hispano-Andorrà en matèria educativa el qual ha estat valorat de forma molt satisfactòria per la Comissió Legislativa d'Educació i Cultura,

Vist l'article 13 de l'esmentat conveni, el qual estableix que el Govern andorrà cedirà al Ministeri d'Educació i Ciència Espanyol un solar ubicat en el paratge conegut amb el nom de La Margineda, per a la construcció d'un Institut d'Educació Secundària,

Atès que en la mateixa data en què es va subscriure el conveni Hispano-Andorrà en matèria educativa es va signar un conveni de cessió de dret de superfície a favor del Ministeri d'Educació i Ciència de l'Estat Espanyol, sobre el terreny anomenat “El Serrat de Casa Aern”, ubicat en el paratge de La Margineda, i que aquest ha de ser ratificat pel M.I. Consell General,

La Comissió legislativa d'Educació i Cultura, ha acordat d'informar favorablement el conveni de cessió del dret de superfície signat a Madrid el dia 11 de gener de 1993 entre el M.I. Sr. Cap de Govern i el Sr. President de la Junta de Construccions, Instal·lacions i Equipaments escolars.

Això és tot quan tenim a bé de posar en coneixement de la V^a.M.I.Sria., als efectes escaients.

La Comissió legislativa d'Educació i Cultura.

La Proposta de la Comissió Permanent diu el següent:

Vist que el M.I. Consell General va acordar en la seva sessió de data 24 de març de 1988 condicionar la cessió del dret de superfície d'un terreny per a la construcció d'un edifici escolar a la consecució d'un conveni educatiu entre les autoritats andorranes i espanyoles.

Atès que aquest conveni educatiu ha estat signat pels governs espanyol i andorrà el dia 11 de gener d'enguany, així com el conveni de cessió previst en l'article tretzè del mateix, tal com es desprèn de la documentació tramesa pel Sr. Cap de Govern el dia 14 de gener de 1993.

Vist l'informe favorable elaborat per la Comissió legislativa d'Educació i Cultura en relació als esmentats conveni educatiu i conveni de cessió del dret d'ús de superfície.

La Comissió Permanent del Consell General ha acordat proposar al Ple de la Cambra l'adopció del següent,

ACORD:

Ratificar el Conveni de Cessió de dret de superfície del terreny anomenat "el Serrat de Casa Aern", ubicat en el paratge de "la Margineda", signat a Madrid el dia 11 de gener de 1993 entre el M.I. Sr. Cap de Govern, actuant en nom i representació del Govern d'Andorra i el President de la Junta de Construccions, Instal·lacions i Equipament Escolar, actuant en nom i representació del Ministeri d'Educació i Ciència d'Espanya, d'acord amb el decret 1200/74."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Algun comentari o alguna observació per part d'algun Sr. Conseller o del Sr. Cap de Govern?"

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

"Ho sento, Sr. Síndic. No estic molt d'acord.

El dia en què es va signar aquest conveni em sembla que estava molt bé però, avui per avui, em sembla que ja ha quedat una mica caducat perquè, aquí, a la Mitra li queden uns poders que, realment, em sembla que avui ja no li pertoquen.

Es pensa tornar a discutir aquest conveni, o què? Si el Sr. Conseller d'Educació i Cultura em pogués contestar, si us plau."

El M.I. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Joventut:

"En el moment en què es va signar el conveni, crec que era l'única fórmula de fer-ho. En tot cas, abans de reconsiderar el conveni, potser fóra interessant de plantejar que es tirés endavant i, un cop promulgada la Constitució, sí que potser s'hauria de tornar a plantejar. Però jo seria partidari, de moment, de deixar-lo tirar endavant."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, un moment. El Sr. Jordi Mas, i després passaré la paraula al Sr. Cap de Govern. Ho dic perquè potser el Sr. Jordi Mas vol aportar alguna observació suplementària i el Sr. Cap de Govern llavors tindrà la possibilitat de respondre a les dues objeccions que es formulen."

"El M.I. Sr. Jordi Mas:

"No vull aportar cap observació, però ja que s'ha entrat a discutir el conveni, només vull significar el que ja havia fet a la Comissió d'Educació respecte a la signatura d'aquest conveni en relació a la signatura del francès.

Com remarcareu, aquest conveni està signat pel Conseller d'Educació d'Andorra, del Govern d'Andorra, i pel Subsecretari de la Conselleria Espanyola. En canvi, en el francès, ha signat el Ministre d'Educació.

Penso que és bo de remarcar-ho i cal felicitar al Govern per aquesta posició en front a la signatura d'aquests dos convenis i remarcar aquesta diferència. Encara que, segons diuen, el Subsecretari té rang de Ministre; a mi, em consta molt de creure.

És tot."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Volia fer una intervenció complementant la que ha fet el Conseller d'Educació.

És evident que la Constitució ha vingut després, o vindrà després, ja que encara no hi ha formalment una aprovació definitiva, una proclamació pels Caps d'Estat. Evidentment, no es podia adaptar, però entenc i s'entén que tots els convenis, i si n'hi ha d'anteriors o si n'hi hagués, s'han d'adaptar a la nova situació. No és que s'hagi de revisar el conveni sinó que, per a mi, s'ha de notificar que hi ha unes noves circumstàncies interiors que no afecten a Espanya.

En aquest cas —sobre la intervenció de la Mitra o la no intervenció—, crec que una vegada vigent la Constitució s'ha de notificar solament que a nivell interior ha desaparegut aquesta Institució i que, per tant, queda substituïda.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies.

Per respondre a la preocupació del company Josep Garrallà, penso el següent: el Sr. Cap de Govern ha dit una cosa amb la qual estic d'acord, però crec que la mateixa Constitució preveu unes disposicions, un aparell transitori, on hi ha una Comissió de Traspasos. Crec que això s'ha d'apuntar en l'agenda de la Comissió de Traspasos.

Hi ha moltes qüestions com aquesta que, evidentment, avui les fa una Institució i demà les farà el Govern. Això forma part dels traspasos en general, entenc jo, i, per tant, també estic d'acord amb el que diu el Ministre d'Educació —si hem d'utilitzar la terminologia constitucional—, que això no ha d'impedir que el conveni tiri endavant.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Només per aclariment. El que volia dir és que és una qüestió purament interna que no afecta a Espanya. O sigui, que és important no replantejar-se un tractat de cara a fora, sinó que és una qüestió interna que s'ha d'arreglar a nivell interior amb els traspasos de competències.”

El M.I. Sr. Josep Dalleres:

“Voldria precisar que hi han hagut els contactes pertinents amb la Mitra perquè el funcionament de la Comissió Mixta fos ja similar al que hi haurà per part francesa. És a dir, únicament la part andorrana i la part espanyola per regular el dia a dia, i no hi ha hagut cap oposició al respecte.

Em sembla que el que no es podria replantejar, o no fóra convenient replantejar, és tornar a iniciar tot el procés de negociació del conveni, que es remunta a deu anys.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sr. Síndic, mercès.

Solament és una precisió. S'ha dit aquí que els Coprínceps aprovaran la Constitució. Crec que els Coprínceps no l'aproven. El Consell la va aprovar, el poble andorrà la va ratificar per referèndum, els Coprínceps l'acaten i la promulguen. Vull que quedi clar això.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més observació, aprovariem, doncs, per assentiment la Proposta d'Acord que ha formulat la Comissió Permanent i passariem al següent punt de l'ordre del dia, el punt número cinc.”

5. Notificació del nomenament dels membres del Consell General que formaran part de la comissió negociadora prevista en la Disposició Addicional Primera del Projecte de Constitució del Principat d'Andorra (Reg. Núm. 211-A/93).**El M.I. Sr. Síndic General:**

“El Sr. Secretari us la llegirà.”

El Sr. Secretari General:

“La notificació diu el següent:

Vist que per aplicació d'allò que disposa l'article 21 del Reglament del Consell General, la Comissió Permanent del M.I. Consell General té assignada la facultat de vetllar pels poders de l'Assemblea i el poder d'exercir-los, si la urgència així ho justifica, quan el Consell General no estigui reunit.

Atès que en la reunió mantinguda per la Comissió Permanent el dia 22 de març de 1993, i amb la finalitat d'iniciar al més aviat possible els contactes amb els Serveis de SS.EE. els Coprínceps, per donar compliment a les previsions de la Disposició Addicional Primera del Projecte de Constitució del Principat d'Andorra, un cop entri en vigor, han estat designats per part del M.I. Consell General els MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany i Ladislau Baró Solà.

D'acord amb allò que disposa l'esmentat article 21, la Comissió Permanent del M.I. Consell General DONA COMPTE al Ple de l'Assemblea de les designacions esmentades.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“M'agradaria conèixer quina és la urgència que ha fet que la Comissió Permanent apliqués l'article corresponent del Reglament del Consell, amb el nomenament aquest. Si la urgència ho justifica, m'agradaria saber quina és aquesta urgència.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, urgència en sí, potser no. La Constitució preveu, a la Disposició Addicional Primera, la negociació d'un Tractat Trilateral amb França i Espanya i que la delegació andorrana estarà composta per membres nomenats pel Consell General, membres nomenats pel Govern i l'associació —és un tractat especial i, en aquest cas, hi ha l'associació a la delegació andorrana— d'una persona nomenada per cada servei del Copríncep.

A la Constitució tenim un mandat per solucionar una sèrie de disposicions transitòries en el decurs d'aquesta legislatura, que s'acaba el 31 de desembre.

Nosaltres hem cregut que, si bé no hi havia urgència, sí que hi havia una certa celeritat a prendre o, en tot cas, a formular ja els primers plantejaments d'aquestes disposicions transitòries. Per això, la Comissió Permanent ha nomenat dos Consellers Generals que assumeixin una responsabilitat de consideració, perquè aquest Tractat Trilateral, evidentment, té una gran importància per al futur del nostre país.

No es fa amb cap urgència ni amb cap pressa; es fa al ritme que es consideri adient en funció de com evolucionin les negociacions. Hem cregut que el primer pas era aquest, i s'ha fet quinze dies després del referèndum d'aprovació de la pròpia Constitució.

Obviament, i paral·lelament amb això, també hem procedit, a nivell de la Comissió Constituent i de la pròpia Comissió Permanent, a començar a fer el desplegament legislatiu que també preveuen les disposicions transitòries de la Constitució.

És a dir, que el desplegament legislatiu que preveu la pròpia Constitució va paral·lelament a d'altres tasques que té encomanades el Consell.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Bé, no és per entrar en el detall del nomenament, l'article de la Constitució ho preveu clarament i s'ha de fer.

Només m'he referit a la urgència, perquè així ho posa la notificació, i volia saber si hi havia alguna altra motivació que ho justificués. Dic això, perquè sempre m'ha preocupat l'anar de pressa. A l'anar de pressa, generalment, les coses no surten bé i en aquesta Cambra, malauradament, hi ha alguna experiència en aquest sentit.

Aquesta és una de les motivacions que m'han portat a fer aquesta pregunta, però en tinc una altra que s'he m'acudeix ara mateix: per exemple, són les actes del Referèndum.

Sempre, per tradició en aquesta casa, després de les eleccions les actes es llegien al Consell. Aquesta vegada no ha estat així. El Reglament Electoral no ho diu molt clarament. Sé que s'envien a Sindicatura... Però la tradició sempre ha estat aquesta.

Aleshores, no sé si és que volem anar massa de pressa en fer les coses potser ben fetes i que després ens surtin mal fetes. El que no voldria és que es trenqués o que s'espatllés la manera de caminar que s'havia portat fins ara per aquestes presses, potser, injustificades.

És tot.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Concretament, en l'aspecte de la pressa, avui es procedirà per part del Consell a nomenar els representants tant a la negociació d'aquest famós Tractat Trilateral que evocàvem abans, com en una altra Comissió que preveu la pròpia Constitució, que a nivell intern és molt important i també s'ha palesat anteriorment la seva necessitat, que és la famosa Comissió de Traspasos. Aquesta, també és una Comissió mixta formada pel Consell General, Govern i els Serveis dels Coprínceps per procedir als traspasos de competències, que ostentaven fins fa poc els Veguers i els Delegats Permanents, a les Institucions que la Constitució preveu que substituiran aquests organismes.

Doncs, crec que hi havia no una urgència, però sí un temps prefixat de 6-7 mesos; per tant, no s'ha de perdre temps. Els nomenaments s'han de fer aviat perquè aquesta gent pugui començar a fer propostes que les comissions examinaran i el Consell, eventualment, haurà d'aprovar. En conseqüència, val la pena que fixem aquests nomenaments ràpidament perquè puguem tenir l'operativa de començar a actuar en aquests àmbits, que l'un és l'àmbit internacional i l'altre és l'àmbit intern, per adequar l'actual règim institucional al nou funcionament institucional que preveu la Constitució.

Crec que era important fer aquests nomenaments i no retardar-los perquè, òbviament, quan més es retardin menys temps tindrem llavors per analitzar les propostes que ens puguin

fer i prendre les decisions escaients. Val més que tinguem temps per fer aquestes anàlisis i aquestes decisions que no pas per procedir als propis nomenaments.

Amb la qüestió que formulava el Sr. Jordi Mas, referent al Referèndum d'aprovació de la Constitució, això era una disposició que recollia la pròpia Llei de Referèndum. En aquest cas, es va optar perquè l'anàlisi dels resultats i l'acta dels resultats es procedís a realitzar-se la mateixa nit perquè, no ho oblidem, hi havia una cobertura televisiva del tema. D'aquesta manera es va formular a la pròpia Llei de Referèndum: que l'acta no es faria com se seguia tradicionalment, és a dir que es feia l'endemà en un Consell Extraordinari, sinó que es faria la pròpia nit per poder ser tramesa el més aviat possible als Serveis dels Coprínceps i no retardar la posada en marxa de la Constitució.

Ens va semblar que la manera més àgil, més flexible i més adient era que fos la Comissió Permanent —per delegació del Consell, com preveia la Llei de Referèndum que es va adoptar en el si d'aquesta Cambra— qui en tingués la responsabilitat.

En aquest cas, només es va fer que complir els requisits que estipulava la Llei de Referèndum que va aprovar el Consell General el mateix dia d'aprovació del propi text de la Constitució.

Alguna observació més?"

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Volia demanar-vos quin criteri s'ha seguit per efectuar aquests nomenaments dins la Permanent."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, amb això seré també molt explícit. Va ser una proposta de Sindicatura sobre una sèrie de nomenaments que s'han fet, tant en el desplegament legislatiu com en aquestes dues Comissions, i que van recollir l'aval de la Comissió Constituent, en els casos que afectaven a la Comissió Constituent, o l'aval de la Comissió Permanent en els casos que l'afectaven.

No oblidem, en relació al desplegament legislatiu, i això va ser un tema de debat en el si de la Comissió Permanent i de la Comissió Constituent, el propi acord que va adoptar la Cambra en el mes de juny del 92 en autoproclamar-se Consell Constituent. Es va establir que hi hauria una Comissió especial encarregada no solament de redactar la Constitució, sinó de portar a terme el desplegament legislatiu que aquest text constitucional comportava, com podia ser la famosa Llei de Referèndum, de què parlàvem abans, o una sèrie de lleis, sis concretament, que preveuen les disposicions transitòries de la Constitució.

Vam creure que, vist l'abast de la feina legislativa, era bo de partir la feina en dos i, de les sis lleis, se n'ha adjudicat tres a la Comissió Constituent i tres a la Comissió Permanent.

Crec que serà bo que hi hagi aquestes dues Comissions i que hi treballin conjuntament, perquè és una feina que té molta transcendència política i que demanarà un treball intens d'aquestes dues Comissions."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Bé, llavors, pel que em dieu, he d'entendre que amb aquesta sèrie de lleis solament hi podrà participar o bé la Permanent o bé la Constituent. És a dir, que la resta del Consell no podrà participar-hi directament."

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, crec, òbviament, que aquesta és la forma de procedir del Consell General en general. És a dir, que els temes polítics transcendents són encarregats específicament a la Comissió Permanent. Això, és una norma vigent en aquesta casa, m’atreviria a dir, d’anys i panys.

En aquest cas concret —per això he fet la precisió— com que hi havia un mandat del propi Consell que encomanava també a la pròpia Comissió Constituent de participar en aquest desplegament legislatiu, i aquest és l’acord, repeteixo, del mes de juny del 1992 —em sembla que era el dia cinc de juny del 1992—, vam creure que la millor fórmula, ja que el treball, com deia abans, era important i era transcendent, era que el conduïssim des d’aquestes dues Comissions. Obviament, com totes les lleis que es presenten a nivell de Comissions, l’adopció final està en mans del Consell General.

I voldria afegir només una cosa. Crec que aquestes lleis —i potser l’observació del Sr. Enric Dolsa és encertada—, com que algunes d’elles tenen molt pes polític específic i poden posar en entredit el bon desplegament de la Constitució després de les properes eleccions, crec que el suggeriment que ens fa el Sr. Enric Dolsa el sabran recollir tant la Comissió Permanent com la Comissió Constituent i sabrem crear unes maneres de comunicació de tal manera que aquestes lleis es facin amb el mateix esperit amb què es va fer la Constitució; és a dir, recollint un ampli consens del Consell General.

És a dir, que recollim el seu suggeriment i ja trobarem el sistema, perquè amb això ja hi comencem a tenir una mica d’experiència tots, perquè aquestes lleis, abans que es portin a l’aprovació de la Cambra, ja s’hagin tractat en àmbits més amplis que les pròpies comissions que tenen encarregades aquests treballs polítics.

Si no hi ha cap més observació...”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“No és cap observació, només dir que em dono per assabentat d’aquesta notificació, res més.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passaríem, si no hi ha cap més observació, al següent punt de l’ordre del dia, que és el punt número sis.”

6. Notificació del nomenament dels membres del Consell General que formaran part de la comissió tècnica prevista en la Disposició Transitòria Tercera del Projecte de Constitució del Principat d’Andorra (Reg. Núm. 212-A/93).**El M.I. Sr. Síndic General:**

“El Sr. Secretari té la paraula.”

El Sr. Secretari General:

“La notificació diu el següent:

Vist que per aplicació d’allò que disposa l’article 21 del Reglament del Consell General, la Comissió Permanent del M.I. Consell General té assignada la facultat de vetllar pels poders de l’Assemblea i el poder d’exercir-los, si la urgència així ho justifica, quan el Consell no estigui reunit.

Atès que en la reunió mantinguda per la Comissió Permanent el dia 22 de març de 1993, i amb la finalitat d'iniciar el més aviat possible els contactes amb els Serveis de SS.EE. els Coprínceps, per donar compliment a les previsions de la Disposició Transitòria Tercera del Projecte de Constitució del Principat d'Andorra, un cop entri en vigor, han estat designats per part del M.I. Consell General els MM.II. Srs. Josep Marsal Riba, Subsíndic General, i el Sr. Miquel Aleix Areny.

D'acord amb allò que disposa l'esmentat article 21, la Comissió Permanent del M.I. Consell General DONA COMPTE al Ple de l'Assemblea de les designacions esmentades.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Bé, com abans, també em dono per assabentat d'aquest nomenament.

Aquí, hi ha una cosa que em sorprèn, que és el nomenament del Subsíndic dins aquesta Comissió. No tinc res en contra del Sr. Marsal, però crec que no és feina d'un Subsíndic anar en una comissió d'aquestes i, realment, he quedat sorprès. A veure si em poguessin donar les explicacions del perquè realment hi ha anat el Subsíndic i no un Conseller de la Permanent o de la Constituent.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, serà, crec, una Comissió amb una responsabilitat política de consideració, que demanarà molta feina i molta dedicació.

Quan aquí hem evocat el tema del conveni d'educació, hem vist que, per exemple, hi ha un tema com aquest que s'acaba de signar fa pocs dies, pocs dies abans de l'aprovació pel poble andorrà de la Constitució i ja, d'una certa manera, a nivell intern andorrà, com bé ha dit el Sr. Cap de Govern, estava en entredit amb el nou plantejament de la Constitució.

Els àmbits de competències i d'actuació dels Serveis dels Coprínceps, tant a nivell de Delegats Permanents com de Veguers, són amplis i nombrosos. No afecten només a l'Administració Central o a l'Administració General, sinó que afecten també a una sèrie de parapúbliques i afecten a una sèrie d'acords internacionals que tenim.

Tenint en compte que això demanarà un esforç de molta consideració perquè la pròpia Constitució preveu, si no vaig errat, uns dos mesos per tractar de resoldre tots aquests punts que seran molt delicats, vàrem creure convenient que no estava de més demanar al Sr. Subsíndic, home d'experiència i de pes polític reconegut, si em permeteu, de demanar-li una tasca d'una gran responsabilitat política i d'una gran dedicació. Ell hi va accedir generosament, per la qual cosa el felicito, i crec que serà un bon defensor i un bon promotor perquè aquests trasposos es facin en les millors condicions possibles i en la major brevetat possible.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Si em va sorprendre el nomenament del Sr. Marsal, ara m'ha sorprès més la seva resposta perquè, si no ho he entès malament, semblaria dir que els altres Consellers de la Permanent o de la Constituent no tenen responsabilitat política, perquè m'ha sortit dient que era una feina que necessitava molta responsabilitat política. Crec que tots els Consellers la tenen aquesta responsabilitat política i ara, aquí, ha desestimat una mica més als meus companys i això sí que no ho puc acceptar, Sr. Síndic.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No, potser m'ha interpretat malament, Sr. Garrallà o potser m'he explicat malament.

El que deia és que per damunt de tot, efectivament, hi ha un pes polític important i això no ho hem de negar, però hi ha sobretot —i he insistit molt també sobre aquest punt—, una gran dedicació.

Obviament, a Sindicatura potser tenim un condicionant que és que estem en aquesta casa a dedicació plena i hi podem dedicar moltes hores. Com que la brevetat està marcada —i assenyalat bé que aquesta disposició transitòria s'ha de desenvolupar amb molta brevetat, en uns terminis molt curts—, farà falta una gran dedicació, una gran disponibilitat. Per això, crec que era necessari, per a aquest cas concret, i únicament s'ha fet en aquest cas, que fos una persona que estès en permanència a la casa per poder-ho dur a terme.

Que no s'interpreti que dubto, que la Sindicatura dubta, de la capacitat política i de la responsabilitat política, no solament dels Consellers de la Permanent o de la Constituent, sinó de tots els membres d'aquest Consell General. Això, que no es posi en dubte perquè si m'he expressat en aquest sentit, retiro el que he dit, perquè no ha estat el meu ànim, ni la meva intenció, ni el meu pensament.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Per intentar tranquil·litzar l'esperit del meu company, el Conseller de La Massana, crec que en totes aquestes propostes que s'han fet, sigui la Constituent, sigui la Permanent, hi havia un esperit que penso que ja l'ha assenyalat abans el Sr. Síndic. Era de mantenir d'aquí al vuit de setembre —que s'entén, o almenys entenem els companys d'aquestes dues Comissions, que haurem hagut d'acabar tot aquest període transitori— aquest esperit de concertació, de consens i aquesta voluntat política comuna que anima el conjunt d'aquesta Cambra, més enllà de divergències puntuals sobre qüestions polítiques, les quals penso que podem qualificar d'incidentals o d'accessòries en relació a l'objectiu principal que és desenvolupar amb coherència el text constitucional.

Per tant, crec que tots els 28 que estem aquí hi hem passat moltes hores; em permeto de dir que els de la Constituent potser n'hi han passat unes quantes més. S'entén que, ara, aquesta Comissió de Traspasos seran hores i hores de feina. Per tant, a nosaltres no ens va semblar desencaminat que un membre d'aquesta Cambra que, a més a més, la presideix i que té per funció el tenir una dedicació, diguem-ne, exclusiva al càrrec, podia ajudar-nos més dins la discussió que es continuarà fent a la comissió corresponent.

Em sembla que és aquesta la lectura que hem de fer de la presència del Subsíndic i no una altra.

Gràcies.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Només vull dir al Sr. Bartumeu que de tranquil n'estic molt, i que no es preocupi per això.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors ja deixaríem de costat el tema dels nomenaments i passariem al següent punt de l'ordre del dia, que és el punt número set.”

7. Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada pels quatre MM.II. Srs. Consellers Generals de la Parròquia d'Andorra la Vella (Reg. Núm. 934-A/92).

El M.I. Sr. Síndic General:

“La pregunta ens la llegirà el Sr. Secretari.”

El Sr. Secretari General:

“La pregunta diu el següent:

D'acord amb l'article 80 del Reglament del Consell General, els sotasignats formulen al Govern una pregunta relativa a la política d'habitatge i a l'execució del pressupost 1992 en aquesta matèria.

MOTIVACIÓ:

En el pressupost general de l'exercici 1992, aprovat pel Consell General el passat mes de juliol, hi figura unes despeses adscrites a la Conselleria de Serveis Públics en el programa 35 —Altres Edificis— Subprograma 27, amb la denominació PLA DEL PRIMER HABITATGE, per un import de 26.000.000 de Pessetes (pàgina 199 de l'Edició del Pressupost 1992). Arribats a final de l'exercici pressupostari sense haver pogut esbrinar quina o quines actuacions s'han desenvolupat en aquest capítol, els Consellers sotasignats, amb la finalitat que sigui contestat oralment al Consell, preguntem:

Quines despeses ha endegat Govern amb càrrec a la dotació pressupostària assenyalada?

Quins han estat els Arquitectes que han rebut l'encàrrec de desenvolupar el primer projecte del pla del primer habitatge?

Alhora i en el cas que el Govern no hagués dut a terme cap despesa amb càrrec al subprograma del Pla del Primer Habitatge, es pregunta també pels motius que haguessin pogut induir aquest aturament d'un projecte que figura al Discurs-programa del Cap de Govern.

És tot el que els Consellers Generals sotasignats atentament exposem i preguntem, amb el prec que la Sindicatura hi doni el tractament reglamentari escaient.

Està signat pels Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Miquel Armengol Pons, Robert Cassany Vila i Antoni Armengol Vila.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Si bé és una pregunta que es va contestar parcialment el dia del Pressupost, potser que recapitem una mica sobre els procediments que s'han emprat o que el Govern, diferents Governos, han emprat per arribar a la situació actual. Potser seria aquesta la contesta que desitjarien vostès.

El terreny de La Borda de Sales havia estat ofert al Govern l'any 1986: el preu era de 2.300 pessetes el pam. En el mes de juliol de 1990, el Govern negocià la seva adquisició per un valor de 300 milions de pessetes, a un preu de 1.912 pessetes el pam.

El 4 de setembre de 1990, l'Interventor General redactà el preceptiu informe sobre la viabilitat de l'adquisició del terreny de La Borda de Sales.

En la sessió del 5 de setembre de 1990, acordà la compra del terreny per una quantitat de 290 milions de pessetes, que encara rebaixava el cost del terreny a 1.848 pessetes el pam.

El 24 d'octubre de 1990 es va formalitzar la compra, amb escriptura... Potser passo els detalls.

El 3 de desembre de 1990 es protocol.litzen les escriptures.

Al febrer de 1991, la Conselleria de Serveis Públics encomana un estudi preliminar d'alternatives d'urbanització i d'ocupació del terreny per a habitatges socials.

El 21 d'agost de 1991 es publica l'edicte públic convocant el concurs de l'adjudicació dels treballs, suplement del concurs d'idees i avantprojecte d'un conjunt residencial destinat a habitatges socials en el terreny de La Borda de Sales.

El 21 d'octubre de 1991 es va constituir el jurat per analitzar les propostes dels nou concursants presentats, dels quals en foren retinguts tres per a la segona fase avantprojecte del concurs.

El 16 de març de 1992 es reuní novament el jurat per seleccionar al guanyador del concurs.

El 31 de juliol, el M.I. Consell General aprovà el Pressupost de 1992, preveient per al Pla del Primer Habitatge els següents crèdits:

- Estudis i Projectes: 25.000.000 de pessetes per al 1992 i 5.000.000 (era un plurianual) per al 1993.

- Construcció d'Edificis: 1.000.000 de pessetes per al 1992 i 25.000.000 amb plurianual per al 1993.

En el mes de setembre de 1992, s'efectuà els pagaments d'honoraris als guanyadors del concurs d'idees i avantprojecte. Als Srs. Raduan, Sansa i Terreros i la tercera part als Srs. Criado, Espluga i Calafell; cada un amb una dotació d'un milió de pessetes.

També en el mes de setembre de 1992 es redactà el Projecte de Pressupost per al 1993, amb la previsió dels següents crèdits:

- Estudis i Projectes 10.000.000 per al 1993, amb un plurianual per al 1994 de 20.000.000.

- Per a Edificis: per al 1993, 25.000.000 de pessetes i uns plurianuals de 200.000.000 de pessetes per al 1994 i de 300 per al 1995.

El 4 de setembre de 1992 i l'1 d'octubre de 1992, respectivament, s'efectuaren reunions amb el Sr. Ibáñez, la primera, i amb la Sra. Mestre de Casa Molines i el Sr. Ibáñez, en la segona, per trobar una solució consensuada d'accés, d'un millor accés.

En el mes d'octubre de 1992, s'encomanà un estudi de solucions d'accessos al terreny de La Borda de Sales, segons indicacions recollides en les reunions amb Casa Molines.

El 5 de març de 1993, el M.I. Consell General aprovà el Pressupost de 1993, deixant sense crèdits els projectes contemplats pel Govern dins el seu programa "El Pla del Primer Habitatge".

Des de llavors, el Govern ha continuat treballant en els accessos i, en dates 11 de febrer i 26 de març —fa pocs dies— hi ha hagut una nova reunió amb la Sra. Mestre de Casa Molines i amb el Sr. Ibáñez, donant la Sra. Mestre la conformitat verbal a la cessió gratuïta del terreny

de la seva propietat per accedir des de l'avinguda Santa Coloma fins als edificis, i també hem tingut una reunió amb un dels Srs. Germans Riba per accedir també per aquella via i també per la part de dalt, amb un accés per sota el cementiri.

Aquesta ha estat l'actuació del Govern en el Pla del Primer Habitatge.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“He escoltat atentament el que acaba de dir el Sr. Montané en ordre cronològic i totes les dates que ha donat. Se n'ha descuidat una de molt important, Sr. Montané, que és... No sé en quina data del 91, això va passar pel Consell i el Consell no va donar autorització per comprar-ho.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies.

Ja que el Sr. Dolsa fa esforços de complement d'informació, val més que la complementem tota.

Aquesta compra, com també consta en les actes del Consell, es va realitzar amb tota legalitat i en aplicació de les disposicions que marca la Llei General de les Finances Públiques.

Només és per què l'acta quedi amb tota la informació completa.

Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, el Sr. Enric Dolsa, però no crec que sigui l'objecte del debat.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Evidentment, suposo que em donarà dret de rèplica, perquè sinó més val que no hi assistim, no?”

El que li voldria recordar al Sr. Bartumeu —ja li dic que no sé en quina data de 1991—, agafi vostè l'acta del Consell i veurà que el Consell, per majoria, no recordo si 16 a 12 o 15 a 13, no va donar l'autorització per a la compra.

Dins la legalitat no hi vull entrar. L'únic que dic és que dins l'ordre cronològic que ha donat el Sr. Montané hi trobo a faltar aquesta data.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, el Sr. Antoni Armengol. Però parlem de l'actualitat, les actes ja donen fe del que es va aprovar i del que no es va aprovar.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, només volia felicitar el Govern per les negociacions que està portant perquè es pugui tirar endavant el Primer Pla d'Habitatge. Felicitar-los pels contactes que ha tingut amb els diferents propietaris a fi d'obtenir un millor accés a aquest terreny. Quan tinguem aquest accés solucionat que, segons ens acaba de dir el Sr. Conseller de Serveis Públics, anem pel bon camí i en un termini molt curt es podrà tirar endavant, a veure si abans de l'estiu poguéssim tenir un Pla del Primer Habitatge, cosa que som tots conscients en aquesta Cambra que s'ha de tirar endavant.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més observació, passariem al següent punt de l'ordre del dia, al punt número vuit.”

8. Resposta oral del M.I. Govern, a varies preguntes formulades per la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient (Reg. Núm. 128-A/93).**El M.I. Sr. Síndic General:**

“Sr. Secretari, si ens pot llegir les preguntes.”

El Sr. Secretari General:

“La primera d'elles diu el següent:

Les que sotasignen, Maria Reig Moles i Rosa Mari Mandicó Alcobé, en llur qualitat de President i Secretari de la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient, i en execució d'un acord adoptat en sessió tinguda el dia 16 de febrer de 1993, formulen al Govern, per tal que sigui contestada oralment davant del M.I. Consell General, d'acord amb allò que preveu l'article 80 del Reglament de la M.I. Assemblea, les preguntes següents:

MOTIVACIÓ

La Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient ha estat assabentada per la premsa de que alguns serveis oferts pel Centre Hospitalari Andorrà han estat objecte darrerament, d'uns augments de preus significatius.

Preocupats per la incidència que pot tenir aquest fet, la Comissió formula les següents,

PREGUNTES:

1.- Quin ha estat l'augment real aplicat sobre el preu del llit hospitalari, de la incubadora i de la unitat de cures intensives?

2. Quins criteris s'han utilitzat per calcular dits augments?

3. Què s'imputa en dits augments?

4. És que el Govern disposa o ha realitzat un estudi comparatiu dels costos dels mateixos Serveis en els Centres Hospitalaris veïns de França i Espanya com Barcelona, Tolosa, Montpeller?

5. Quin és el cost per càpita de la Sanitat al Principat?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sr. Cap de Govern, hi ha una altra pregunta que anava adjunta: la llegim, i la resposta és global, o ho fem per separat? Sra. Consellera, què prefereix?”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“És igual. Quant a organització vostra, com vós mateix vulgueu, Sr. Síndic. El que passa és que la resposta no pot ser global perquè una afecta a Sanitat i l'altra afecta a d'altres temes una mica diferents.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord. Llavors, passariem a la resposta del Govern a la primera pregunta que ha formulat i després abordariem la segona part del qüestionari que és objecte d’aquesta resposta oral de Govern.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, pel que fa a la primera d’aquestes preguntes que tenen relació amb el Centre Hospitalari Andorrà, us he de dir que l’augment aplicat a les tarifes de responsabilitat de la Caixa Andorra de Seguretat Social ha estat:

- pel que fa a l’estada en llit hospitalari, i baixant a un detall concret, de 6.335 pessetes; és a dir, un 44%,
- de 12.182 pessetes, és a dir, un 44% també, pel que fa a l’estada en incubadora, i
- de 22.800 pessetes per estada en una unitat de cures intensives; és a dir, en aquest cas un 65%.

No obstant, la tarifa és un concepte i s’ha de dir que l’augment aplicat a les tarifes no significa un augment del cost real d’aquestes. No significa un augment del cost real donat que en els anys anteriors, i ja des dels anys 88-89, es ve aplicant un altre sistema de finançament.

En els anys anteriors, per tant, la diferència entre el preu de la tarifa i el cost real venia finançat directament per la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en lligam directe amb el sistema de pressupost que s’havia emprat. És a dir, un sistema de pressupost global prospectiu.

Pel que fa a la segona pregunta, que diu textualment “quins criteris s’han utilitzat per calcular aquests augments”, s’ha de dir que, pel que fa als primers vuit mesos de l’any 1993, el finançament de les atencions prestades al Centre Hospitalari Andorrà als assegurats de la Caixa Andorrana de Seguretat Social ha passat, per tant, com us deia abans, del sistema de pagament global prospectiu al de pagament per acte.

El sistema de pagament per acte exigeix distribuir la despesa global atribuïble a les diferents atencions que es prestaran als assegurats de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, durant aquests vuit primers mesos. Per tant, en el període durant el qual s’ha treballat, aquesta despesa global prevista s’eleva a 804 milions de pessetes, i cal dividir-la entre els diferents conceptes: hospitalització, cures intensives, altres conceptes. Aquesta divisió dona, matemàticament, els increments que s’acaben d’esmentar.

Per a més precisió, us diré que en l’anterior sistema de pagament global prospectiu hi havia una diferència entre els ingressos per tarifa, d’una banda, i el cost total de les prestacions realitzades, que eren finançats per la Caixa Andorrana de Seguretat Social en una partida que es contemplava a part i que s’anomenava, concretament, assignació compensatòria.

Pel que fa a la imputació dels augments, s’ha de dir que aquests augments contenen el cost total de l’assistència prestada en la tarifa, contràriament a la situació anterior, que es calculava a part en un concepte concret que es deia assignació compensatòria, com us he dit.

Pel que fa a la pregunta que diu “si el Govern disposa i si ha realitzat un estudi comparatiu dels costos dels mateixos serveis en Centres Hospitalaris veïns com França,

Espanya, Barcelona, Tolosa, Montpeller”, concretament, de xifres concretes... No, no tinc xifres fiables que pugui avançar.

No obstant, sí que us puc dir que, globalment, les tarifes que cobren els hospitals catalans per prestacions similars a les ofertes pel Centre Hospitalari Andorrà solen ser inferiors. Però, s'ha de dir, també, que les tarifes dels hospitals catalans són inferiors al cost real, ja que tenen un sistema de finançament que fa que la tarifa sigui només una part dels ingressos i la resta del finançament prové de subvencions determinades que reben per altres conceptes i per altres vies.

Per tant, la comparació de tarifes no és directament superposable a la comparació de costos pel que fa a la situació espanyola i a la situació andorrana.

Pel que fa a la situació concreta francesa, en aquest cas la tarifa sí que reflecteix millor el cost real de la prestació. Xifres concretes, però, tampoc us les puc ni us les vull avançar perquè no serien prou fiables.

Pel que fa a la darrera pregunta que parla del cost per càpita de la sanitat al Principat, existeix un estudi que està en curs i avançar dades seria potser poc precís; per tant, m'abstinc de fer-ho.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Potser demanaria si hi hagués algun membre... La Sra. Rosa Mari Mandicó, la Secretària de la Comissió legislativa de Benestar Social i Sanitat.”

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

“Amb aquests augments que tenim durant l'any 93, el que ens demostra, possiblement —a veure si és això realment el que he entès—, és que fins ara aquestes tarifes no es corresponien realment amb les despeses que tenien a nivell del Centre Hospitalari; per tant, durant molts anys aquestes tarifes han quedat desfassades.

Aquest any, què s'ha fet: s'ha regulat el de tots aquests anys que no hi ha hagut un augment coherent amb la despesa? És una pregunta que poso.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Sí, en certa manera és això. És això, però degut a un sistema determinat emprat per calcular el pressupost. Des de l'any 88, per tant els anys 88-89-90-91 i fins a l'any 92, el sistema de finançament ha estat el d'un sistema de pressupost global prospectiu i, actualment, a partir d'aquest any 1993, a partir del dia 1 de gener de 1993, s'ha començat a funcionar amb un sistema de facturació a l'acte.

Això, vol dir que, tal com es funcionava amb un sistema de pressupost global prospectiu, els augments hi havien estat. Evidentment que hi havien estat, però no havien estat adaptats al cost real o no havien tingut directament en compte el cost real de les diferents prestacions. I, ara, al canviar la modalitat de càlcul del pressupost, s'han tingut en compte els preus, els costos reals de les diferents prestacions.

En la situació anterior hi havia una quantitat global —que us puc dir que en el pressupost de l'any 1992 va ser de 172 milions de pessetes— a la qual se li va donar un nom concret: és va parlar d'assignació compensatòria. En certa manera es podria traduir, en termes de cada dia, en dèficit de funcionament previst, degut a una no adequació a la realitat del cost de les tarifes concretes dels diferents actes que es presten o que es prestaven llavors al

Centre Hospitalari. Mentre que ara, al passar a un sistema de facturació a l'acte s'ha calculat, senzillament, matemàticament, el cost de cada un dels diferents serveis.”

La M.I. Sra. Olga Adellach:

“Em pregunto si l'encariment dels serveis del que ha estat víctima l'usuari de la sanitat andorrana, no repercutirà en contra de la ja desgastada imatge que existeix dels nostres hospitals o clíniques.

Els possibles dèficits que es puguin produir, crec jo, entre els costos i el preu d'un servei dirigit a l'usuari, no ha de repercutir totalment a aquest sinó a les arques de la Caixa Andorra de Seguretat Social, la qual està obligada a administrar els diners que rep en concepte de cotitzacions. No oblidem que són diners dels ciutadans i aquests són els que utilitzen els llits de l'hospital, la incubadora o la unitat de cures intensives i la resta de serveis.

És el que volia dir.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Vull tan sols recollir la inquietud de la Sra. Olga Adellach i dir que he parlat d'una previsió de funcionament, d'unes tarifes que afecten als vuit primers mesos de l'any 1993. Vull dir, també, que el Govern és conscient de l'increment de la despesa sanitària, que està molt preocupat i que precisament està treballant, buscant mesures per pal·liar tots els problemes que existeixen en aquest àmbit.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“No fa referència exactament al tema i potser tampoc n'és el dia, vista l'absència de la Presidenta de la Comissió de Sanitat; en aquest cas, potser no fóra adient dir el que diré però, en fi!

Vull que consti que les Comissions de Finances i de Sanitat van acordar, en el decurs, crec recordar, del mes de novembre passat —i aquesta Cambra n'està informada perquè també va passar la informació pertinent de l'acord de les dues Comissions a la Cambra—, treballar sobre la resolució definitiva de tot el tema de la seguretat social andorrana vist que amb la Constitució és responsabilitat d'Estat.

Pel que veig, a nivell de la premsa, perquè a nivell de Comissió no n'he sabut mai més res i a nivell de la Comissió de Finances tampoc, veig que és la pròpia CASS qui està treballant amb tota l'adequació que les dues Comissions van decidir de resoldre.

I això em preocupa. Em preocupa perquè potser no tindrem prou temps abans del vuit de setembre per resoldre aquesta temàtica i —ho recordo— resoldre la temàtica que també hi ha pendent en el si d'aquesta Cambra, que és l'aprovació dels comptes de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Voldria aquí, en aquest moment, mostrar aquesta inquietud aquí, a la Cambra; que constés en acta perquè em té certament preocupat el fet que hi hagin dues Comissions que han acordat resoldre una tasca a nivell legislatiu, de la qual el Consell General n'està informat i n'és sabedor, i que no en sapiguem res més i que, per una altra part, sigui la pròpia CASS qui ens sembli que ho estigui fent.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, la Sra. Rosa Mari Mandicó suposo que respondrà sobre l'estat actual de la qüestió de la CASS.”

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

“Donant resposta al que acaba de dir el Sr. Canut, a nivell de la Comissió de Sanitat fa exactament uns quinze dies vam tenir una primera reunió amb els assessors de GFE; hi ha un projecte, una proposta de projecte, que s'havia presentat o que havia demanat l'antiga legislatura. Vam estar treballant sobre aquest projecte. La setmana després vam fer una reunió amb el Sr. Pieters. A partir d'aquí, a nivell de la Comissió, estem analitzant per, realment, presentar aquesta proposta, tal com vam quedar en el moment en què vam fer la reunió conjunta amb la Comissió de Finances.

Esperem que molt properament podrem lliurar aquesta proposta a la Comissió de Finances.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passaríem a la següent pregunta si no hi ha cap més observació.”

El Sr. Secretari General:

“La següent diu:

Les que sotasignen, Maria Reig Moles i Rosa Mari Mandicó Alcobé, en llur qualitat de President i Secretari de la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient, i en execució d'un acord adoptat en sessió tinguda el dia 16 de febrer de 1993, formulen al Govern, per tal que sigui contestada oralment davant del M.I. Consell General, d'acord amb allò que preveu l'article 80 del Reglament de la M.I. Assemblea, la pregunta següent:

MOTIVACIÓ

La Comissió en la seva sessió del dia 9 de novembre de 1992 i, posteriorment, per carta del 23 de novembre de 1992, va demanar a la M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball de fer el necessari a fi que la Caixa Andorrana de Seguretat Social no procedís a realitzar cap inscripció de treballador sense que aquests hagin fet anteriorment totes les gestions oportunes prop del Servei d'Immigració i, per tant, hagin passat la visita mèdica i siguin titulars d'un permís de treball. Recordem que el “cupó” està obert.

La Comissió té constància que la Caixa Andorrana de Seguretat Social continua assegurant persones no titulars del permís de treball escaient i, per tant, sense haver passat la corresponent visita mèdica.

PREGUNTA:

Per les raons esmentades, la Comissió demana al Govern quines han estat les gestions que ha dut a terme en aquesta matèria i quin ha estat el resultat de les mateixes.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Sí, gràcies Sr. Síndic.

Bé, el Govern, des de l'estiu del 1992 tenia molt fermament aquesta preocupació que s'expressa en la comunicació de la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient i des de l'estiu del 1992 hi estava treballant fermament. Concretament, en va parlar

en una de les reunions, en diverses reunions a nivell de Comissió. La Comissió va expressar també la seva voluntat, tal com s'ha dit aquí, en una sessió de Comissió i, posteriorment, va trametre una carta al Govern.

Concretament, us he de dir, ja anant a fets, que el dia 30 de novembre de 1992, per tenir un control més estricte del nombre de persones que resideixen al Principat per exercir una activitat professional, es va encomanar a la Caixa Andorrana de Seguretat Social que a partir de l'1 de desembre de 1992 no es matriculés cap treballador que no gaudís del corresponent permís de treball expedit per l'Oficina d'Immigració del Govern d'Andorra o, com a mínim, del resguard conforme havia entrat en l'esmentada Oficina l'expedient de demanda del permís de treball.

Si voleu podem repassar els passos que són preceptius per a la legalització d'un immigrant avui a Andorra, però no sé si és massa d'interès en aquest moment. En tot cas, us puc dir que el Govern té constància que la Caixa Andorrana de Seguretat Social, avui per avui, no inscriu cap treballador nou arribat que no presenti algun document lliurat, expedit, per l'Oficina d'Immigració.

No obstant, sí que és cert, i això també ens consta, que es continuen donant d'alta a aquelles persones que ja havien arribat amb anterioritat al Principat i que havien treballat ja en alguna empresa i poden no tenir alguna autorització de treball expedida per l'Oficina d'Immigració.

Si bé és una situació que cada dia es dona menys —concretament, pel que fa a les persones que arriben de nou a Andorra—, la Caixa Andorrana de Seguretat Social no inscriu cap treballador que no presenti un document lliurat per l'Oficina d'Immigració.

Altra cosa és que aquesta persona que ve a treballar a Andorra —per tant, aquest immigrant— hagi passat o no la revisió mèdica. Els passos són posteriors perquè passi la revisió mèdica, precisament perquè és la pròpia Caixa Andorrana de Seguretat Social qui lliura —encara avui per avui, mentre no hi hagi un canvi de normativa, en el qual el Govern ha treballat activament—, qui encara lliura les convocatòries per a les visites mèdiques, amb la qual cosa primer el treballador s'inscriu a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, això sí havent estat primer censat en certa manera a l'Oficina d'Immigració i, posteriorment, és convocat a passar una visita mèdica.

El document provisional que li lliura l'Oficina d'Immigració en el moment de dipositar el seu dossier té validesa per a un mes i, posteriorment, es veu ratificat. O bé, no es lliura cap mena d'autorització perquè aquesta persona pugui quedar-se a Andorra en casos determinats per raó de normativa.”

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

“Amb aquesta pregunta que hem fet, és a dir la Comissió, la seva inquietud és realment de veure que moltes persones comencen a treballar i que realment no tenen aquesta visita mèdica feta.

Per tant, podem tenir persones que ens entrin al país amb un problema X i descobrir aquest problema al cap de dos, tres mesos. Potser ara s'ha escurçat el temps i realment me n'alegro, però penso que realment hi havien temps molts llargs i aquí és on la Comissió es preocupava perquè aquesta visita era molt llarga, després de molt de temps que la gent estava dins el país.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Bé, ja que el Sr. Canut abans ha fet una intervenció que sortia una mica però que tenia relació amb el tema, recullo el que ha dit la Sra. Consellera.

Em temo que és més degut a la situació econòmica actual que no hi hagi tanta problemàtica que a la bona actuació de la CASS perquè, malauradament, una entitat que fa quatre anys que no li aprovem els comptes i que, en certa forma, hi ha dues Comissions que quasibé només treballem per veure si trobem la forma d'aclarir com està la situació, no crec que de cara a l'opinió pública ni al propi Consell doni la menor garantia de bon funcionament ni de transparència.

Quant al que fa referència al Consell General i a la Comissió escaient, de la qual tinc l'honor de formar part, penso que s'ha d'estudiar la fórmula perquè el sistema electoral de la CASS es millori però, per altra banda, aquest tema, com molt bé ha dit el Sr. Canut, penso que es comença a allargar massa i d'un moment a l'altre suposo que trobarem la fórmula per aclarir-ho.

No ho sé. Potser, Sr. Síndic, no tindrem aquesta sort i encara acabarem una legislatura més amb el tema de la CASS empantanegat. No obstant això, em sembla que la feina de la Sra. Consellera sobre aquest tema ha donat algun resultat perquè s'ha observat alguna millora. Però, com ha dit molt bé, hi ha una sèrie de llacunes que penso que, honradament, tampoc les podem imputar en cap mesura a la seva actuació, sinó al propi sistema tan deteriorat que ens ha portat fins al motiu d'haver de fer una pregunta d'aquest tipus.

Em sembla que quan hi hagi una Llei d'Immigració correcta i amb col.laboració, evidentment, amb el Govern, que és qui l'haurà de fer executar, aquest problema espero que tindrem tots la joia de veure'l resolt.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sobre el tema de la CASS només vull fer una observació de caire general. Tinc entès que hi va haver un acord del Consell que encomanava a les dues Comissions afectades de procedir en uns terminis que, si no recordo malament, em sembla que eren bastant breus. Obviament, aquests terminis ja han quedat desfassats.

En tot cas, el que vull dir és que la nova situació constitucional clarificarà aquestes qüestions, entre altres coses, i d'aquí la Comissió de Traspasos. Com deia abans quan parlava de les entitats parapúbliques que queden afectades, si n'hi ha una que queda afectada és la CASS, perquè en gran part dels seus reglaments preveu disposicions en les quals hi tenen intervencions ja siguin els Delegats Permanents ja siguin els propis Veguers. I el que sí que és clar és que amb la Constitució la responsabilitat política última de la CASS incumbirà total i completament al M.I. Consell General i al Govern, independentment del marge d'autonomia d'actuació que se li doni al Consell d'Administració, però serà per voluntat d'aquest Consell General i del Govern.

És a dir, que si ho podem resoldre, com abans millor. Perquè també hi tenim gran part de responsabilitat política, encara que sigui indirecta. Però, en tot cas, quan es posi en marxa la Constitució, llavors sí que no hi haurà dubte sobre qui, en última instància, té aquesta responsabilitat política. El Consell General i el Govern sí que hauran de prendre, en aquest cas, en els diferents àmbits d'actuació que els hi corresponen, les seves determinacions i adoptar una sèrie de decisions.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Molt breument faré una petita puntualització per contestar a la inquietud de la Sra. Rosa Mari Mandicó en relació al termini durant el qual una persona pot romandre a Andorra sense haver passat prèviament la visita mèdica. Aquest termini no pot, actualment, allargar-se més d'un mes; per tant, tot el contrari, és molt més curt.

També us puc dir que, possiblement, a partir de finals del mes d'abril, concretament, a partir del dia 1 de maig segurament, l'Oficina d'Immigració tindrà ja tot el que li sigui necessari —em refereixo quant a necessitats de funcionament intern— per convocar ella mateixa als treballadors per passar la revisió mèdica i, posteriorment, es podran donar d'alta a la CASS.

És a dir, que aquesta situació esperem veure-la millorada encara a partir del proper mes de maig.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, si no hi ha cap més observació, passàrem a l'últim punt de l'ordre del dia.”

9. Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada per la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient (Reg. Núm. 160-A/93).**El Sr. Secretari General:**

“La pregunta diu el següent:

Les que sotasignen, Maria Reig Moles i Rosa Mari Mandicó Alcobé, en llur qualitat de President i Secretari de la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient, i en execució d'un acord adoptat en sessió tinguda el dia 3 de març de 1993, formulen al Govern, per tal que sigui contestada oralment davant del M.I. Consell General, d'acord amb allò que preveu l'article 80 del Reglament de la M.I. Assemblea, les preguntes següents:

MOTIVACIÓ

El M.I. Govern va crear, al gener de 1991, la Comissió d'Habitatges formada pels departaments d'Immigració, Benestar Social, Indústria, Inspecció Ambiental d'Aliments, Treball, Sanitat i el departament d'Estrangers del Servei d'Ordre, amb la finalitat d'inspeccionar càmpings i hotels que haguessin esdevingut residències per a treballadors.

Així mateix, aquesta Comissió està assabentada de que l'any 1991 i durant l'estiu de 1992 la Conselleria de Benestar, Sanitat i Treball, va dur a terme unes inspeccions en els càmpings on es va constatar que aquests emplaçaments eren un habitatge habitual de persones.

Assabentats també de l'existència del Decret de modificació del Reglament de càmpings, de data 17 d'abril de 1991, el qual prohibeix en els terrenys de càmping, entre altres, l'estacionament o la instal·lació de vehicles, caravanes, casesmòbils, tendes de càmping o d'acampada, de forma que constitueixin l'habitatge habitual i/o permanent d'una persona o grup de persones i que en la seva disposició transitòria s'estableix que els propietaris o explotadors de càmpings disposaven fins al dia 30 de novembre de 1991 per adaptar-se a les disposicions previstes en aquest Decret.

Aquesta situació, ens porta a formular les següents preguntes:

PREGUNTES:

1. Quines actuacions ha dut a terme la Comissió d'Habitatges.
2. La Comissió demana si s'ha complert el que s'estableix en el Decret abans esmentat.
3. Quin ha estat el nombre d'inspeccions realitzades després de l'estiu de 1992 i quins han estat els resultats.
4. Quin és el nombre de persones que actualment encara es troba vivint en caravanes.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Abans de passar la paraula a la Consellera, voldria fer unes consideracions de caràcter general sobre aquestes preguntes.

A la primera crec que hi ha un error perquè no crec que s'hagi creat cap Comissió d'Habitatges. Hi pot haver un error en el fet que a l'any 91, en actuacions puntuals, el Cap de Govern va reunir varis serveis i van anar a fer inspeccions amb els Veguers —almenys una, als càmpings— per veure la situació en què es trobaven. Hi pot haver un error; és a dir, que la primera pregunta es contesta dient que no hi ha cap Comissió dins del Govern creada sobre els habitatges.

La Consellera constatarà més puntualment a les preguntes concretes.

Però hi ha una política general que s'ha de considerar i és que malgrat la llei i les actuacions puntuals que es van començar en col.laboració amb els Veguers i la Policia, es va veure ja la dificultat política d'agafar mesures radicals i de compliment d'una llei per guanyar veritables problemes socials que, inclús, comporten problemes a nivell del Govern, en relació a gent que està establerta i que podem tenir dificultats per allotjar-los o donar-los-hi una altra sortida.

És una visió global que faig. Ara, la Sra. Consellera contestarà a les preguntes concretes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, gràcies, Sr. Cap de Govern.

Passariem doncs la paraula a la Sra. Consellera perquè precisés més la posició del Govern.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, la primera pregunta ha estat contestada pel Sr. Cap de Govern.

Pel que fa a la segona pregunta, cal dir que a partir d'aquesta data que esmenta el Sr. Cap de Govern, a partir de l'abril de 1991, la situació va millorar molt sota les actuacions, o degut a les actuacions portades a terme conjuntament pels Serveis del Govern i dels MM.II. Veguers. Van deixar de viure als càmpings bona part de les persones que hi residien en aquell moment.

Pel que fa el nombre d'inspeccions realitzades als càmpings... Es diu, concretament, als càmpings i, per tant, contestarem als càmpings. A partir de l'estiu del 1992, no n'hi ha hagut de realitzades als càmpings; per tant, no hi ha resultats.

Pel que fa a la quarta pregunta relativa a quin és el nombre de persones que actualment encara es troba vivint en caravanes s'ha de dir que, segons informes verbals dels serveis de fronteres i estrangeria del Servei de Policia, en l'actualitat semblaria que el nombre total d'habitants en caravanes instal·lades en càmpings és, tal com hem dit abans, molt sensiblement inferior del que podia ser a l'any 1991 i que, en alguns casos, aquestes persones han passat a viure en hotels i pensions. Actualment, podria haver-hi una cinquantena de caravanes, i totes aquestes caravanes estan censades per aquest departament de fronteres i estrangeria del Servei d'Ordre."

El M.I. Sr. Síndic General:

"D'acord. Alguna intervenció d'algun Sr Conseller?"

El M.I. Sr. Albert Pujal:

"Bé, contesto espontàniament referint-me a la intervenció del Sr. Cap de Govern quan ha dit, i és cert, que un cop s'hagi instal·lat aquest tipus d'habitatges és molt difícil a la pràctica treure'ls.

És evident que a la gent que viu allà, com a mínim, se'ls hauria d'oferir una vivenda alternativa o, en el cas d'Andorra, potser haurien de deixar el país.

Bé, entenc que la problemàtica existeix i, ni els Serveis del Govern ni els Serveis fins ara dels Veguers ni els Serveis de la Policia, no hi podien fer front. Però el que sí que demanaria al Govern és que vigili que no se n'instal·li més.

I, en aquest sentit, em refereixo a un cas concret de la Parròquia d'Ordino on, per diferents conductes, ens arriba la notícia que hi havia la intenció d'instal·lar un establiment d'aquesta categoria.

Això ha portat ja una problemàtica a rel d'una Ordinació feta pel Comú d'Ordino i, darrerament, veiem que s'estan fent obres sobre aquest terreny. Voldria cridar l'atenció del Govern sobre el fet que aquestes instal·lacions no estan autoritzades i demano des d'aquí al Govern que sigui vigilant perquè, un cop s'han establert, un cop el fet és acomplert, és difícil de tirar marxa enrera.

Gràcies."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"Potser no és el moment perquè no estem preparats, però s'ha fet al·lusió a un cas concret i crec que, si és el mateix cas, el contenciós administratiu, a aquest senyor, el va autoritzar contra el Decret. No sé si és el mateix cas; per tant, hauríem de precisar-ho."

El M.I. Sr. Albert Pujal:

"Suposo que és el mateix cas, però estem parlant de dos contextos diferents.

Un és la invalidació o no de l'Ordinació que havia fet el Comú d'Ordino. El tribunal administratiu sembla ser que sí que s'ha manifestat.

L'altra és que aquesta instal·lació no està autoritzada. No està autoritzada per via administrativa i és això sobre el que avui tinc a bé cridar l'atenció del Govern perquè vigilin aquest cas concret."

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“La preocupació de la Comissió, en aquest cas, és que la gent que viu en els càmpings, hi viu amb dos motius d’il·legalitat.

La primera és que tota persona, per tenir un permís de treball en aquest país —si ho tinc ben entès—, ha de portar com a requisit indispensable un contracte d’allotjament en bones condicions. La segona, que l’estacionament o la instal·lació de vehicles, caravanes, cases mòbils i càmpings constitueixen una vivenda habitual o permanent, també està prohibit al país.

Penso, doncs, que el Govern hauria de fer, dins les seves possibilitats —sobretot avui, que sembla que el problema de la vivenda ja no és tan candent perquè hi ha molta gent que marxa, sembla ser—, algunes actuacions per treure aquestes dues il·legalitats i que aquesta gent que viuen en càmpings trobessin un altre allotjament correcte. Això, ara que som un Estat de Dret, tenim potser més obligació que abans de mirar-ho.”

La M.I. Sra. Olga Adellach:

“Em faré una mica repetitiva però voldria demanar un augment en la sensibilitat del M.I. Govern pel que fa als càmpings que són utilitzats com a lloc de residència habitual per molts treballadors.

Parlar d’això no és parlar d’un fet atípic o poc freqüent, sinó que es tracta de debatre, de raonar un problema social d’extrema gravetat, ja que no ens podem permetre seguir important mà d’obra si aquesta no té les primeres necessitats cobertes, és a dir, amb una situació digna, ja que això ens perjudica socialment.

Si deixem passar el temps excusant aquest problema, demostrarem als ulls d’Andorra i als ulls del món una falta a la declaració universal dels drets humans.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap més intervenció, abans d’aixecar la sessió faria un breu comentari sobre la pregunta que ens ha formulat el Sr. Ramon Canut en el decurs del debat que hem tingut aquesta tarda; molt breument i resumint.

Crec que si hi ha d’haver més complement d’informació li podrem facilitar a través del Conseller de la Comissió Permanent de la seva Parròquia.

Concretament, al Pressupost de l’any 92 es va retirar una partida que estava destinada a un aparcament pròxim a l’edifici de Sindicatura, anomenada “Casa del Benefici”. Hi havia, efectivament, una esmena de la Parròquia d’Escaldes que contemplava una dotació de 12 milions per a la redacció del projecte de l’edifici del nou Consell General; i hi havia, també, una recomanació de fixar un límit de despesa per a aquest nou edifici, que seria de 200 milions.

En el decurs del debat —em sembla que va ser una intervenció feta per mi mateix—, vam dir que recollíem el suggeriment de la Parròquia d’Escaldes. S’ha recollit, diria, amb una ànim de contenció de la despesa en el Pressupost de l’any 93, en què hi ha vuit milions de pessetes destinats a la redacció del projecte per a l’acondiament dels entorns de la Casa de la Vall. És a dir, que té un objecte més global. No es parla únicament d’un edifici destinat a la ubicació del Consell General, sinó a l’adequació de la totalitat dels terrenys dels quals l’Administració Central disposa avui a l’entorn de l’edifici de la Casa de la Vall.

Sobre això, concretament, puc dir que s'han fet una sèrie de gestions prop de la Conselleria de Serveis Públics. Potser el Sr. Conseller de Serveis Públics, amb ànim d'informar, ens podrà dir com està la qüestió de les necessitats de les diferents Administracions i, entre d'altres, de les noves Administracions que es crearan, ja no dic després perquè la Constitució, com hem comentat abans, anteriorment, ja està adoptada i només falta la promulgació que es farà ràpidament, probablement abans de finals del mes d'abril.

Vam demanar a la Conselleria de Serveis Públics que ens fes un informe de les necessitats futures de les Administracions noves que es crearan, com pot ser un palau de Justícia, una seu del Tribunal Constitucional, un possible Parlament i unes ampliacions de les dependències, si és que hi ha més necessitats, per part de Govern.

Això està demanat; deu fer, aproximadament, uns sis mesos. Sé que el Conseller de Serveis Públics hi està treballant. Potser li passaria la paraula directament al Sr. Conseller de Serveis Públics perquè ens fes, breument, l'estat de la qüestió.

En tot cas, el que li puc dir és que el Pressupost ha quedat reduït a vuit milions de pessetes, la qual cosa permetrà fer, quan tinguem l'informe pertinent de Serveis Públics, un concurs d'idees de com haurien de quedar els entorns de la Casa de la Vall, en base a l'estudi volumètric de les necessitats d'aquestes diferents Administracions.

No sé si he respost a la demanda que em formulava el Sr. Canut. Després passaria la paraula al Sr. Albert Montané per si ens pot complementar una mica la informació que he donat.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Bé, crec que el Sr. Conseller de Serveis Públics, en el moment en què tingui el projecte el Govern, ja ens donarà la informació pertinent.

La pregunta no anava adreçada al Govern, Sr. Síndic, sinó que anava adreçada a vós.

Ho dic en el sentit que a l'esmena que vam presentar hi havia dos aspectes diferenciats, molt importants, que anaven relligats a d'altres esmenes que vam presentar, que també van ser aprovades conjuntament amb la Comissió de Serveis Públics.

La primera era una esmena de supressió sobre el tancament i la jardineria que a proposta de Sindicatura es volia fer i que, sortosament, no s'ha fet, de la qual cosa ens en felicitem.

La primera era de supressió, la segona era d'addició. Era a nivell del projecte amb la quantitat pressupostària de 12 milions de pessetes. La motivació —tinc l'esmena aquí perquè no la vam llegir aquell dia i la voldria llegir ara—, senzillament, era la següent.

Consideràvem que l'activitat principal de l'actual Consell Constituent era la d'establir les bases per permetre la consolidació de l'Estat andorrà, fonamentat en unes institucions modernes i adaptades a la realitat de la nostra societat. Ens calia, per tant, que aquestes poguessin disposar dels mitjans necessaris per afrontar amb garanties la nova situació i, en aquest sentit, creïem que s'havia de preparar des d'ara, i d'una manera definitiva, la infraestructura del futur parlament constitucional i de les seves dependències amb una inversió modesta però, alhora, digna.

Proposàvem, doncs, la supressió de l'assignació que abans he esmentat, la de jardineria i per tancar alguns cotxes de Sindicatura, si no recordo malament, i demanàvem que, en la major brevetat possible, es fes un projecte per a la construcció, en el mateix emplaçament on

es volia fer aquesta jardineria, del nou edifici del Consell General, fixant com a límit total d'aquesta inversió la quantitat de dos-cents milions de pessetes.

I aquesta esmena anava lligada a una anterior esmena que la Cambra va aprovar, que estava recolzada, també, per la Comissió de Serveis Públics —si no recordo malament—, que deia que cada obra havia d'anar acompanyada, per poder-la votar en plurianual, del cost definitiu de l'obra a través de la subhasta.

Per tant, dins del règim de contenció de la despesa pública, la nostra esmena estava presentada de tal manera per construir un edifici per al parlament operatiu —perquè entenem que aquest no és un parlament operatiu—, amb les dependències adients de manera que les noves institucions, tant el legislatiu com l'executiu, en les sessions parlamentàries fossin molt més operatius a nivell de les dependències i tinguessin molta més facilitat per poder celebrar sessions, que vostè sap que aquí en tenim poques.

Només era en aquest sentit que demanava a veure on estava això perquè, pel que sé, es vol complementar amb d'altres construccions i nosaltres donàvem una prioritat al Parlament i a les seves dependències.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, em sembla que li he respost anteriorment. L'únic que hi ha previst al Pressupost de l'any 93, són vuit milions per fer un estudi que no va orientat únicament a la qüestió del Parlament, sinó a l'adequació de l'entorn de la Casa de la Vall, tot contemplant una sèrie de necessitats que tindrà no solament el Consell General, sinó el propi Govern, l'Administració de Justícia i el Tribunal Constitucional, entre d'altres.

Això és el que contempla el Pressupost i és el que actualment se li pot avançar al Sr. Canut.

Quant al que fa referència a l'esmena d'Escaldes, si mal no recordo i ara tinc l'acta aquí, es va retirar, es va retirar en aquell moment; és a dir, que no se li va donar curs. Crec que es va fer també amb un ànim concret; òbviament, avui dia tots sabem com estan les finances públiques: si bé hi ha necessitats, s'hauran d'anar contemplant paulatinament en funció de les disponibilitats.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sr. Síndic, només una matisació. El Sr. Aleix va retirar l'esmena feta pels Consellers d'Escaldes perquè la va recollir la Permanent a proposta seva al matí.

Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Estem d'acord sobre aquest punt, no hi ha problema.

D'acord, aixequem la sessió, gràcies a tothom i fins ben aviat.”

I no havent-hi més intervencions el M.I. Sr. Síndic General aixeca la sessió, de la qual se n'ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. Són les sis de la tarda.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General